

DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2021.5.1.2>

KSZTAŁTOWANIE KULTURY UCZCIWOŚCI AKADEMICKIEJ: DOŚWIADCZENIA STANÓW ZJEDNOCZONYCH I KANADY

Anastasiia Kuzmenko

*kandydat nauk filologicznych, docent,
docent Katedry Filologii Romańsko-Germańskiej i Tłumaczenia
Białocerkiewskiego Narodowego Uniwersytetu Rolniczego
(Biała Cerkiew, Ukraina)
ORCID ID: 0000-0003-1189-1438
e-mail: kuzunchik@email.ua*

Adnotacja. Jakość szkolnictwa wyższego, w szczególności kultura uczciwości akademickiej, stała się palącą kwestią dzisiejszej edukacji i nauki. W artykule wyjaśniono, że w Stanach Zjednoczonych kultura uczciwości akademickiej zajmuje główne miejsce w edukacji i nauce. Tutaj dobrze rozwinięty system zapewnienia odpowiedzialnego zachowania wszystkich uczestników procesu edukacyjno-naukowego poprzez jakościowe i skuteczne opracowanie kodeksów uczciwości akademickiej, świadczeń, działań, a także systemów prewencyjnych i sankcji. W Kanadzie kultura uczciwości akademickiej na wszystkich poziomach edukacji jest aktywnie kształtowana, jej rozwój rozpoczyna się na etapie edukacji przedszkolnej. Istnieją stałe organizacje, odbywają się coroczne konferencje, fora i tym podobne. Za podstawowe zasady zapewniające przestrzeganie norm etycznych naukowców i nauczycieli uważa się dostęp, podejście, odpowiedzialność, szczególność i wsparcie.

Słowa kluczowe: uczciwość akademicka, nieuczciwość akademicka, wykształcenie wyższe, Kodeks, nauka i edukacja.

DEVELOPMENT OF ACADEMIC INTEGRITY CULTURE: EXPERIENCE OF THE USA AND CANADA

Anastasiia Kuzmenko

*Candidate of Philological Sciences, Associated Professor,
Associated Professor at the Department of Roman and Germanic languages and Translation
Bila Tserkva National Agrarian University (Bila Tserkva, Ukraine)
ORCID ID: 0000-0003-1189-1438
e-mail: kuzunchik@email.ua*

Abstract. The quality of higher education, in particular, the culture of academic integrity has become an urgent issue in today's education and science. The academic integrity culture has been found to be at the forefront of education and science in the USA. There is a well-developed system of responsible behaviour of all participants in the educational and scientific process through quality and effective development of Codes of Academic Integrity, manuals, measures and systems of preventive nature and authorization. In Canada, a culture of academic integrity is being actively developed at all levels of education, and its mastery is beginning at the preschool stage of education. As for higher education there are permanent organizations, annual conferences, forums, etc. Access, approach, responsibility, detail and support are considered to be fundamental principles that ensure the observance of ethical norms of scientists and educators.

Key words: academic integrity, academic misconduct, higher education, Code, science and education.

ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ: ДОСВІД СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ АМЕРИКИ ТА КАНАДИ

Анастасія Кузьменко

*кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри романо-германської філології та перекладу
Білоцерківського національного аграрного університету
(Біла Церква, Україна)
ORCID ID: 0000-0003-1189-1438
e-mail: kuzunchik@email.ua*

Анотація. Якість вищої освіти, зокрема культура академічної доброчесності, стала нагальним питанням сьогоденної освіти й науки. У статті з'ясовано, що в США культура академічної доброчесності посідає провідне місце в освіті й науці. Тут гарно розвинена система забезпечення відповідальної поведінки всіх учасників освіт-

ньо-наукового процесу шляхом якісної та результативної розробки Кодексів академічної доброчесності, посібників, заходів, а також систем превентивного характеру й санкціонування. У Канаді активно формується культура академічної доброчесності на всіх рівнях освіти, започатковується її опанування на дошкільному етапі навчання. Діють постійні організації, проводяться щорічні конференції, форуми тощо. Фундаментальними принципами, що забезпечують дотримання етичних норм науковців та освітян, уважають доступ, підхід, відповідальність, деталізацію та підтримку.

Ключові слова: академічна доброчесність, академічна нечесність, вища освіта, Кодекс, наука та освіта.

Вступ. Підстави щодо проблем формування культури академічної доброчесності можуть варіюватися залежно від менталітету здобувачів вищої освіти. Науковці одногolosно вказують на концепцію інтелектуальної та текстової власності, яка походить із західного світу. Отже, для всебічного розуміння світової імплементації академічної доброчесності варто розглядати досвід зарубіжних країн і регіонів, зокрема США та Канади, як результативних у цій галузі.

Основна частина. Об'єктом розвідки є система якості освіти США та Канади, предмет формування культури академічної доброчесності в цих країнах.

Мета статті – висвітлення імплементації провідних практик формування культури академічної доброчесності в здобувачів вищої освіти США та Канади.

Завдання статті – розглянути шляхи формування культури академічної доброчесності на міжнародному, державному й інституційному рівнях у США та Канаді.

Система вищої освіти **Сполучених штатів Америки** визнана як одна з результативніших, якісних і діяльнісних в епоху сьогодення. Американські вищі навчальні заклади (далі – ВНЗ) посідають топові місця у світових рейтингах відповідно до *imes Higher Education: THE World University Rankings 2019–2020* із 12 закладів-лідерів 10 – американські.

Одним із ґрунтовних показників подібного успіху є визнання американськими освітянами проблеми академічної доброчесності як важливого й актуального аспектів осмислення культури учасників освітнього процесу. Ф. Кавіко та Б. Муйтаба наголошують на доцільності спрямування політики академічної доброчесності в бік сприяння гарного клімату й культури, а не виключно зосереджуватися на порушеннях (Cavico, 2009). В. Ковтунець констатує, що «система забезпечення якості вищої освіти США склалася історично впродовж тривалого часу й в основі залишається незмінною впродовж 80 років. За різними рейтингами університетів світу університети США займають провідні позиції, що загалом свідчить про стабільно високу якість вищої освіти в країні протягом більше 100 років» (Ковтунець, 2015: 31).

Варто зазначити, що ще на початку 60-х років ХХ ст. в США неабияку увагу привертала проблематика порушення культури академічної доброчесності. Завдяки В. Боуерсу (Bowers, 1964: 164) у 1962 р. проведено опитування серед здобувачів освіти щодо дотримання академічної доброчесності, оприлюднено його результати в 1964 р. За тридцять років до нього долучився Д. МакКейбом, разом вони повторили цей експеримент для визначення розвитку динаміки, помітивши зростання нечесної (McCabe, Trevino, 1999) співпраці при виконанні письмових завдань.

В Університеті Дьюка (Duke University) у Північній Кароліні було утворено Центр консорціуму академічної доброчесності, що налічував 200 університетів, де панівними цінностями академічної доброчесності постають честь, довіра, справедливість, повага та відповідальність (MacLood, 2014: 187–198). Здобувачам вищої освіти надаються роз'яснення щодо суті академічної доброчесності й необхідності її дотримання в роботі. Відповідальність є провідною ознакою академічної культури, поведінки та діяльності, у зв'язку з чим здобувачі підписують обіцянку підтримувати принцип академічної доброчесності, гарантуючи не долучатися до шахрайських дій будь-якої форми в освіті й науці. Дослідження засвідчили, що в університетах США завдання дотримання академічної норм доручено спеціальним Відділам академічної доброчесності. У ВНЗ сформовані кодекси честі, завдяки яким академічна чесність стала вища, а рівень обману нижчий. У цих Кодексах містяться принципи, правила або ідеали, які визначають шляхетну поведінку в межах своєї спільноти, норми щодо недопущення проявів академічної нечесності, а також презентуючи не лише загальний термінологічний апарат, а й конкретні випадки прояву академічної нечесності. Кодекси переважно розміщені на веб-сайтах ВНЗ, на кшталт Academic Integrity Code у University of Pittsburgh, Code of Academic Integrity у The University of Arizona, Code of Academic Integrity у Aurora University, Code of Academic Integrity у Cornell University, Student Code of Conduct та Code of Academic Integrity у The university of Pennsylvania, Academic Integrity Code and Procedures у Muhlenberg College, Academic Integrity and Student Conduct Codes у University of Maryland тощо. Суголосно кодекси націлені на формування етичної поведінки майбутніх фахівців; відповідність нормам академічної доброчесності; усвідомлення відповідальності членів академічної спільноти; збереженні честі й гідності учасників науково-освітнього процесу; зародження довірливих взаємин між студентами та науково-педагогічними працівниками; взаємоповагу.

Окрім кодексів, ВНЗ пропонують посібники й методичні рекомендації, що спеціалізовані на забезпеченні розповсюдження інформації, спрямованої на дотримання культури академічної доброчесності. Як правило, такі джерела насичені деталізацією специфіки проблеми та відповідальності в разі порушення академічної доброчесності. Однак рівень конкретизації може бути різним: огляд питання в цілому або безпосередній алгоритм дій ВНЗ у разі вчинення порушення відповідальності.

Довільні університети пропонують також і багато інших варіантів надання інформації із залученням інтерактивних мультимедійних технологій. Так, American University презентує у відкритому доступі

відеоролики з роз'ясненнями; The University of Arizona проводить заходи Academic Days на рівні деканатів; он-лайн курси, що генералізують інформацію від The University of Colorado.

Новаторською превентивною практикою є моделювання профілів «академічно чесного студента» й «академічно нечесного студента», спираючись на аналіз релевантних показників стосовно чинників, які можуть призвести до виникнення академічної нечесності (Parnther, 2020: 25–45).

К. Вілліс та Е. Александер надали перелік найрозповсюдженіших проявів академічної нечесності серед здобувачів вищої освіти: відсутність посилань на джерела інформації; посилання на джерела, які не використані в ході роботи; надання роботи на попередню перевірку третій особі; фотографування білетів/завдань; списування; дозвіл на перегляд своєї роботи під час іспиту; видання чужої роботи за власну; знакова сигналізація надання відповідей; виконання індивідуальної/самостійної роботи в парі або групі; копіювання та передача відповідей; отримання оцінки за неповністю виконаний обсяг у груповій роботі; наявність/використання допоміжних пристроїв під час іспиту; запит/довідка щодо змісту екзамену; отримання неналежної оцінки (Alexander, 2019: 217–222). Однак деякі пункти можуть містити відхилення відповідно до галузі знань і спеціальностей, тому мають окремо розглядатися кожним підрозділом, деканатом, викладачем тієї чи іншої дисципліни.

Тож не складно помітити, що американська академічна спільнота за академічну нечесність сприймає не лише плагіат, а й ціле коло різноманітних порушень. Варто зазначити, що нечесною поведінкою вважається як дії порушника, так і дії того, хто дозволяє порушувати етичні норми.

Важливим аспектом формування академічної доброчесності американці вважають власне організацію освітнього процесу навчання, де роль науково-педагогічного працівника є провідною та виховною. Франк Кавіко й Багаудін Муйтаба констатували, що ключем до забезпечення виконання здобувачами вищої освіти своєї роботи є залучення їх до процесу навчання, заохочення до прояву емоцій і почуттів, пов'язаних із навчанням, інтеграція знання в буденне життя. Це дає змогу якісніше оцінювати прогрес і покращувати рівень навчання і знизити випадки академічної нечесності (Cavico, 2009: 84–85).

Науково-педагогічні працівники також мають коректно реагувати на прояви академічної нечесності. Подібне вимагає від працівників знань суті та змісту академічної доброчесності, варіантів її порушення, видів превентивної діяльності, процедур розгляду скарг і види санкцій, що уможливується за плідної співпраці кафедри з підрозділами й адміністративним корпусом (Coalter, Lim, Wanorie, 2007: 12). Університети пропонують чіткі інструкції щодо дотримання процедур у разі виявлення порушень академічної доброчесності задля збереження прозорості й чіткості врегулювання конфліктних ситуацій (Academic honesty; Academic Integrity Notification; Academic Integrity Policy; Definitions of Academic Honesty). Відмітимо, що жорстокого дотримання документації не спостерігається серед ВНЗ: вони мають лише рекомендаційний характер з урахуванням ситуацій у світі, форм навчання тощо (Academic Integrity Notification).

Для повного розуміння політики якості освіти й академічної доброчесності на території **Канади** необхідно зануритися в юридичне підґрунтя ВНЗ та структури їх управління, їх зв'язок із розбудовою політики. ВНЗ Канади юридично є приватними неприбутковими закладами. Тобто вони не належать до державної власності, але мають державну підтримку. Так, структури ВНЗ працюють на пристойному рівні, хоча існує ризик виникнення дисбалансу за фінансового напруження, що може стати причиною виникнення проявів порушення академічної доброчесності.

Як і в усьому світі кожний ВНЗ у Канаді хоча б раз стикається з проблемами недотримання академічної доброчесності. Учасники освітнього процесу повинні бути ознайомлені з академічними очікуваннями, але вони часто не настільки поінформовані, як мали б бути (Blum, 2009; McCabe, Trevino, 1999; Morris, Carrol, 2015; Newton, 2015). Зазвичай широкого розголосу в ЗМІ набувають випадки порушення академічної доброчесності, що створені за вини публічних осіб. Частіше за все такі прояви нечесної поведінки простежуються в плагіаті, доповідях, написанні дипломних робіт і списуванні на іспитах. Політика якості освіти Канади визнає, що існує нагальна проблема та гостра необхідність фокусування на збереженні академічної доброчесності, важливій ролі й участі науково-педагогічних працівників у питаннях формування культури та недопущення проявів безвідповідальності, дотриманні основних цінностей: чесності, довіри, справедливості, поваги, відповідальності й мужності, визначених Міжнародним центром академічної доброчесності (International Centre for Academic Integrity, 2014).

Вихідною точкою зародження академічної доброчесності в академічній діяльності Канади варто вважати Канадську конференцію з питань судочинства студентів (CCSJA), яка розпочалася в 1998 році та яку організував Університет Альберти (Eerkes, 2010: 106). Канадська конференція з питань судочинства студентів проводилася майже щороку після цього, попри відсутність офіційної структури та ресурсів [14, с. 106]. У 2007 р. CCSJA приєднався до Канадської асоціації студентських служб (CACUSS) і став підрозділом цієї групи під назвою CAISJA – Канадська академічна доброчесність і судові справи студентів (Eerkes, 2010: 106).

У Центральній Канаді при Раді університетів Онтаріо існує група, що називається Академічна рада доброчесності Онтаріо (AICO). AICO діє з 2008 р. та проводить щокварталу зустрічі для практиків академічної доброчесності. Спочатку він був створений для об'єднання 21 університету в Онтаріо; однак Рада розширила свій мандат, включивши коледжі.

Канадська освітянська спільнота щороку бере участь у конференції Міжнародного центру академічної доброчесності. Уже у 2013 р. канадські учасники вирішили створити національну групу для організації канадського форуму з академічної доброчесності, а у 2014 р. Канадський консорціум, який також називають

ICAI Canada, офіційно став філією більшої організації ICAI. Його співзасновниками стали троє колег з університетів Брока, Саймона Фрейзера та Ватерлоо. Метою цього Консорціуму є об'єднати колег для обміну знаннями й найкращими практиками з усієї Канади стосовно питань академічної доброчесності. У першому цілоденному засіданні Консорціуму в 2014 р. взяли участь 23 особи – представники 15 закладів вищої освіти з усієї Канади. Відтоді Консорціум збирається щороку. ICAI Canada має значну кількість членів, які беруть участь в ініціативах щодо академічної доброчесності в установах по всій Канаді.

Також в Університеті МакЕван та Університеті Альберти відбувся Симпозіум з академічної доброчесності (MacEwan, 2018); в університеті Трініті Вестерн у Ленглі відбувся одноденний колоквиум з академічної доброчесності, учасниками якого стали шість коледжів, Університет долини Фрейзера, Університет Квантлен, Університет Вікторії та Університет Саймона Фрейзера (Trinity Western University). Канада має на меті навіть утворення щорічних заходів подібного роду для дошкільних навчальних закладів, тобто формування культури академічної доброчесності з раннього дитинства. Уважається, що освіта студентів шляхом надійного процесу орієнтації ще до того, як вони почнуть перший курс навчання в шкільних класах і дошкільних закладах, також є важливим складником.

Головними елементами політики академічної доброчесності в Канаді можна назвати п'ять факторів:

1. *Доступ*. Доступ належить до спрощеної системи, з якою документ можна знайти, прочитати й зрозуміти всім членам навчального закладу, включаючи здобувачів вищої освіти. Політика, яку важко знайти, може розглядатися як неважлива особливо студентами та викладачами, які, як очікується, будуть їх дотримуватися (Bretag, 2019).

2. *Підхід*. Підхід стосується міри, у якій документ повідомляє про важливість академічної доброчесності й освітньої підтримки, необхідної для навчання та використання цінностей.

3. *Відповідальність*. Політика академічної доброчесності застосовується до всіх членів університетської спільноти, кожен член несе відповідальність за підтримку цінностей академічної доброчесності. Також відповідальність пов'язують безпосередньо з освітніми ресурсами та підтримкою в університеті (наприклад, наявність модулів, навчальних посібників, практикумів, діяльність з професійного розвитку).

4. *Деталізація*. Наявність великої кількості деталей для полегшення розуміння академічних проступків, включаючи надання визначень і процедур для виявлення, звітування та розслідування академічних проступків, а також описів відповідних наслідків для неприйнятної наукової поведінки. Також освітні ресурси, такі як навчальні посібники з академічної доброчесності, можуть бути ефективним для покращення ставлення та знань студентів щодо академічної доброчесності (Stoesz, 2019).

5. *Підтримка*. Зразкова політика забезпечує підтримку у формі посилань на процедури, освітні й навчальні ресурси та можливості професійного розвитку студентів і викладачів. Посібники з наявної підтримки також можуть надавати докази значущої політики академічної цілісності на основі освіти.

Важливим викликом для університетів є залучення студентів до процесу вивчення політики, що вона означає та як її дотримуватися, оскільки мало хто зі студентів може витратити час на читання таких документів, навіть коли їх версії були включені до загальних академічних календарів (Eaton, 2019: 4–14).

Провідними цілями політики академічної доброчесності й супровідних процедур є інформування викладачів, співробітників і студентів про їхні обов'язки, установлення меж і регулювання поведінки, одним із головних викликів є забезпечити відчуття рівноваги на документальному рівні з метою всебічного підходу до комунікації щодо академічної доброчесності й академічної неправомірної поведінки (Morris, Carroll, 2015).

Не є винятком важливість інформування просвітницької та ціннісної політики. Існує необхідність звертати увагу на причини виникнення порушень академічної доброчесності/прояву академічної нечесної поведінки. Загалом дослідники сходяться в думці щодо академічної доброчесності й академічної неправомірної поведінки з позиції моралі. Неправомірні академічні проступки, на кшталт плагіату, визначають як наслідок відсутності моралі в студента або відсутності академічних навичок, що призводить до відсутності дотримання правил і норм, тим самим поєднання морального та регуляторного погляду (MacLeod, 2014).

Отже, Канада має потужну позицію щодо дотримання академічної доброчесності, зберігаючи норми, цінності й мораль у науково-освітніх колах. Університети щороку активно проводять заходи, утворюють організації з питань академічної доброчесності для всіх рівнів здобуття освіти. Уважається, що цінності варто прищеплювати з дитинства. Грунтовними базисами академічної доброчесності є доступ, підхід, відповідальність, деталізація та підтримка. Метою академічної доброчесності називають дотримання поведінки рівноваги та правомірної поведінки. Водночас головною причиною проявів нечесності є аморальність.

Висновки. Можна узагальнити, що в США культура академічної доброчесності посідає провідне місце в освіті й науці. Тут гарно розвинена система забезпечення відповідальної поведінки всіх учасників освітньо-наукового процесу шляхом якісної та результативної розробки кодексів академічної доброчесності, посібників, заходів і систем превентивного характеру й санкціонування. У Канаді активно формується культура академічної доброчесності на всіх рівнях освіти, започатковується її опанування на дошкільному етапі навчання. Діють постійні організації, проводяться щорічні конференції, форуми тощо. Фундаментальними принципами, що забезпечують дотримання етичних норм науковців та освітян вважають доступ, підхід, відповідальність, деталізацію та підтримку.

Список використаних джерел:

1. Ковтунець В. Система забезпечення якості вищої освіти у США. Розвиток системи забезпечення якості вищої освіти в Україні: інформаційно-аналітичний огляд. Київ : ДП «НВЦ «Пріоритети», 2015. 84 с.
2. Academic honesty. URL: <https://international.uiowa.edu/issc/community/honesty>.
3. Academic Integrity Notification Template. URL: <https://osrr.uncg.edu/academic-integrity-notification-template-2/>.
4. Academic Integrity Policy: U.S. Campuses. URL: https://www.nyit.edu/policies/academic_integrity_policy_us_campuses.
5. Alexander E., Willis K. Academic Dishonesty: Then and Now, A Comparison. In Proceedings. Atlantic Marketing Association Conference, Asheville, North Carolina, September 25–28, 2019. P. 217–222.
6. Blum S.D. Academic integrity and student plagiarism: A question of education, not ethics. The Chronicle of Higher Education. 2009. URL: <https://www.chronicle.com/article/Academic-IntegrityStudent/32323>.
7. Bowers W.J. Student dishonesty and its control in college. New York, US : Columbia University Bureau of Applied Social Research, 1964. 291 p.
8. Bretag T. Contract cheating research: Implications for Canadian universities. Keynote address presented at the Canadian Symposium on Academic Integrity, Calgary. 2019. URL: <http://hdl.handle.net/1880/110279>.
9. Bretag T., Harper R., Burton M. et al. Contract cheating: A survey of Australian university students. 2018. URL: <https://doi.org/10.1080/03075079.2018.1462788>.
10. Cavico F., Mujtaba B.G. Making The Case For The Creation Of An Academic Honesty And Integrity Culture In Higher Education: Reflections And Suggestions For Reducing The Rise In Student Cheating. American Journal of Business Education (AJBE), 2. URL: [doi:10.19030/ajbe.v2i5.4072](https://doi.org/10.19030/ajbe.v2i5.4072).
11. Coalter T., Lim Chi Lo, Wanorie T. Factors that Influence Faculty Actions: A Study on Faculty Responses to Academic Dishonesty. *International Journal for the Scholarship of Teaching and Learning*. № 1 (1). Art. 12. P. 12.
12. Definitions of Academic Honesty Violations. URL: <https://wmich.edu/conduct/honesty/definitions>.
13. Eaton S.E., Dressler R. Multilingual essay mills. *Implications for second language teaching and learning*. 2019. Notes 14 (2). P. 4–14.
14. Eerkes D. Student judicial affairs and academic integrity. D. Hardy Cox & C. C. Strange (Eds.), *Achieving Student Success: Effective student services in Canadian higher education*. Montreal : McGill-Queen's University Press, 2010. P. 100–111.
15. International Center for Academic Integrity. (n.d.c). Canadian regional consortium (ICAI Canada). URL: <https://academicintegrity.org/canadian-regional-consortium/>.
16. MacEwan University. Academic integrity symposium: On the same page. 2018. URL: https://www.macewan.ca/wcm/MacEwanEvents/ACADEMIC_INTEGRITY_SYMPOSIUM.
17. MacLeod P.D. An exploration of faculty attitudes toward student academic dishonesty in selected Canadian universities. (Doctor of Education), University of Calgary, Calgary. 2014. URL: <http://hdl.handle.net/11023/1370>.
18. McCabe D., Trevino L., Butterfield K. Academic Integrity in Honor Code and Non-Honor Code Environments: A Qualitative Investigation. *The Journal of Higher Education*. 1999. № 70. № 2.
19. Morris E.J., Carroll J. Developing a sustainable holistic institutional approach. *Dealing with realities 'on the ground' when implementing an academic integrity*. 2015. P. 44. URL: <https://doi.org/10.11575/cpai.v1i2.54599>.
20. Newton P.M. Academic Integrity: A quantitative study of confidence and understanding in students at the start of their higher education. *Assessment & Evaluation in Higher Education*. 2015. URL: [doi:10.1080/02602938.2015.1024199](https://doi.org/10.1080/02602938.2015.1024199).
21. Parther C. Academic misconduct in higher education: A comprehensive review. *Journal of Higher Education Policy And Leadership Studies*. 2020. № 1 (1). P. 25–45.
22. Stoesz B.M., Los R. Evaluation of a tutorial designed to promote academic integrity. 2019. URL: <https://doi.org/10.11575/cpai.v2i1>.
23. Trinity Western University. Academic integrity colloquium. 2018. URL: <https://academicintegrity01.wixsite.com/trinitywestern/program>.

References:

1. Kovtunets V. (2015). Systema zbahachennia yakosti vyshchoi osvity u SShA [System of enriching quality of the USA higher education]. Rozvytok systemy zabezpechennia yakosti vyshchoi osvity v Ukraini: informatsiino-analitychnyi ohliad. [Development of the system of providing Ukrainian higher education quality: informative and analytical review]. Kyiv : Priorities, 2015. 84.
2. Academic honesty. Retrieved from: <https://international.uiowa.edu/issc/community/honesty>.
3. Academic Integrity Notification Template. Retrieved from: <https://osrr.uncg.edu/academic-integrity-notification-template-2/>.
4. Academic Integrity Policy: U.S. Campuses. Retrieved from: https://www.nyit.edu/policies/academic_integrity_policy_us_campuses.
5. Alexander E., Willis K. (2019). Academic Dishonesty: Then and Now, A Comparison. In Proceedings. Atlantic Marketing Association Conference, Asheville, North Carolina, September 25–28, 217–222.
6. Blum S.D. (2009). Academic integrity and student plagiarism: A question of education, not ethics. The Chronicle of Higher Education. Retrieved from: <https://www.chronicle.com/article/Academic-IntegrityStudent/32323>.
7. Bowers W. J. (1964). Student dishonesty and its control in college. New York, US : Columbia University Bureau of Applied Social Research, 291 p.
8. Bretag T. (2019). Contract cheating research: Implications for Canadian universities. Keynote address presented at the Canadian Symposium on Academic Integrity, Calgary Retrieved from <http://hdl.handle.net/1880/110279>.
9. Bretag T., Harper R., Burton M. et al. (2018). Contract cheating: A survey of Australian university students. Retrieved from: <https://doi.org/10.1080/03075079.2018.1462788>.

10. Cavico F., Mujtaba B.G. Making The Case For The Creation Of An Academic Honesty And Integrity Culture In Higher Education: Reflections And Suggestions For Reducing The Rise In Student Cheating. *American Journal of Business Education (AJBE)*, 2.2009. Retrieved from: doi:10.19030/ajbe.v2i5.4072.
11. Coalter T., Lim Chi Lo, Wanorie T. Factors that Influence Faculty Actions: A Study on Faculty Responses to Academic Dishonesty. *International Journal for the Scholarship of Teaching and Learning*, 1(1), Art. 12., P. 12.
12. Definitions of Academic Honesty Violations. Retrieved from: <https://wmich.edu/conduct/honesty/definitions>.
13. Eaton S.E., Dressler R. (2019). Multilingual essay mills: Implications for second language teaching and learning. *Notos* 14 (2). P. 4–14.
14. Eerkes D. (2010). Student judicial affairs and academic integrity. In D. Hardy Cox & C. C. Strange (Eds.), *Achieving Student Success: Effective student services in Canadian higher education* Montreal: McGill-Queen's University Press. P. 100–111.
15. International Center for Academic Integrity. (n.d.c). Canadian regional consortium (ICAI Canada). Retrieved from: <https://academicintegrity.org/canadian-regional-consortium/>.
16. MacEwan University. (2018). Academic integrity symposium: On the same page. Retrieved from: https://www.macewan.ca/wcm/MacEwanEvents/ACADEMIC_INTEGRITY_SYMPOSIUM.
17. MacLeod P.D. (2014). An exploration of faculty attitudes toward student academic dishonesty in selected Canadian universities. (Doctor of Education), University of Calgary, Calgary Retrieved from: <http://hdl.handle.net/11023/1370>.
18. McCabe D., Trevino L., Butterfield K. (1999). Academic Integrity in Honor Code and Non-Honor Code Environments: A Qualitative Investigation. *The Journal of Higher Education*. No. 70. No. 2.
19. Morris, E. J., Carroll J. (2015). Developing a sustainable holistic institutional approach: Dealing with realities 'on the ground' when implementing an academic integrity. Retrieved from: <https://doi.org/10.11575/cpai.v1i2.54599> ISSN 2561-6218. Page 44.
20. Newton, P. M. (2015). Academic Integrity: A quantitative study of confidence and understanding in students at the start of their higher education. *Assessment & Evaluation in Higher Education*. Retrieved from: doi:10.1080/02602938.2015.1024199.
21. Parnter C. (2020). Academic misconduct in higher education: A comprehensive review. *Journal of Higher Education Policy And Leadership Studies*, 1(1), 25–45.
22. Stoesz B.M., Los R (2019). Evaluation of a tutorial designed to promote academic integrity. *Can Perspect Acad Integr* 2:3–26. Retrieved from: <https://doi.org/10.11575/cpai.v2i1>.
23. Trinity Western University (2018). Academic integrity colloquium. Retrieved from: <https://academicintegrity01.wixsite.com/trinitywestern/program>.